

цеї події. Як видно з реконструкції, виконаної самим автором гіпотези, неприродна вершина Чатирдага, яка завжди дивувала своєю формою всіх, хто її бачив уперше (згадаймо, наприклад, "Кримські сонети" Адама Міцкевича) являє собою скульптуру велетня, що лежить, закинувши руку.

Можна, звичайно, взяти під сумнів твердження Во-

бога Атланта, а отже, увічнили його зображення.

— Найкраще, — говорить Володимир Підгірняк, — Чатирдаг сприймається у вигляді скульптурного образу з вершин, що обступають пансіонат "Кипарис". В енергетичному плані це далеко не нейтральне місце на Землі. Художник Іванов, малюючи свою знамениту картину "З'явлення Христа народові", свідомо зробив Чатирдаг її тлом. Певне, якусь роль у скульптурній композиції, культовій за призначенням, відігравали й розташовані в "тілі" людини-гори Мармурові печери.

Як людина, широко захоплена своєю, треба сказати, досить оригінальною ідеєю, Володимир Підгірняк де в чому перебільшує, видає бажане за дійсне. І все ж, відмахуватись від його гіпотези не варто. Зрештою, якщо за справу візьмуться дослідники-

Чатирдаг — рукотворний Атлант

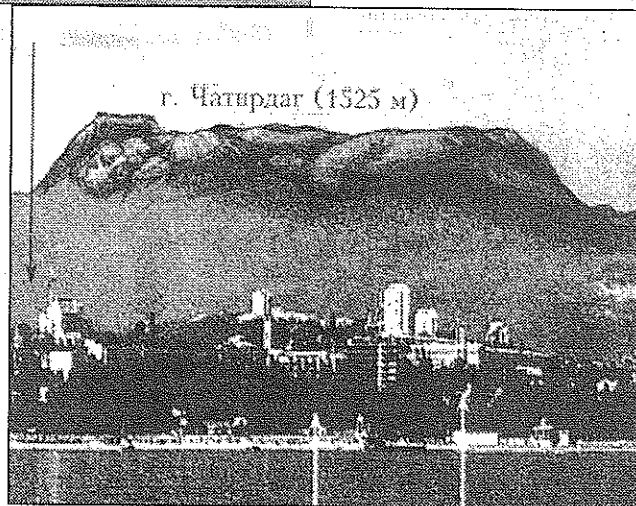
СУМНІ підсумки титаномахії — війни олімпійських богів з титанами — лягли в основу багатьох давньогрецьких міфів. Титани — найстародавніше покоління безсмертних, уособлення гір, річок, морів, дерев, тотемних тварин різних племен, які населяли Елладу до приходу туди індоєвропейців. На зміну цим благородним, але дещо наївним, а відтак, і беззахисним надприродним істотам ішли могутні Зевс і його брати та сестри — Посейдон, Аїд, Гера, Гефест тощо. Перемігши титанів, Олімп багатьох їх спровадив у Тартар, декого перетворив у страховищ, яких згодом донищили герої-напівбоги Геракл, Персей та інші.

Центральними постатями у протиставленні з "військом" Зевса були, безперечно, Япетида — Менетій, Атлант і Прометей. З ними боги розправилися з особливою жорстокістю. Про долю Прометея, пов'язану з Кавказом і оспівану нашими українськими класиками Тарасом Шевченком, Лесею Українкою, знає будь-який школяр. Кинутого разом з батьком Япетом до Тартару Менетія було майже забуто. Дійшли лише туманні натяки про його походження з острова Кріта, що, можливо, свідчить про його належність до пантеону кріто-міноїців, неіндоєвропейських носіїв прадавньої культури Егеїди. Звертає на себе увагу подібність імені Япет до відповідного біблійного. Є підстави вважати, що й давньогрецький

Япет, і давньоюдейський Яфет символізували прадавню так звану середземноморську або іберокартвельську расу, яка до виходу індоєвропейців на арену світової історії була панівною у Європі, Передній Азії і Північній Африці.

Але повернемося до трагічних для Япетида наслідків титаномахії. Середульший брат Атлант, особливо ненависний Зевсові, був атакований блискавками-перунами і повержений на землю. Де саме це сталося? Логіка підказує, що десь у межах середземноморсько-чорноморського регіону, населеного у сиву давнину іберо-кавказькою расою. Можливо, до цієї раси, а точніше, субраси належали й корінні жителі Криму — таври...

В усякому разі київський архітектор, дослідник-аматор Володимир Підгірняк переконаний, що "поверження" Атланта відбулося поблизу нинішнього міста Алушти, а гора Чатирдаг є нічим іншим, як грандіозним напіврукотворним пам'ятником

лодимира Підгірняка. Але аналоги таких циклопічних споруд і статуй у стародавньому світі існують. Узяти, наприклад, знаменитого Сфінкса в Пізі. За новітніми уявленнями, первісно це була природна скеля, яку єгиптяни обтесали, надавши їй рис людинолева. Щось подібне могли зробити й таври. Вони не хотіли змиритися з тим, щоб на Землі не лишилося й сліду від їхнього стародавнього

професіонали, то вона швидко буде або підтверджена, або спростована. А може, знайдуться ентузіасти і перетворять-таки Чатирдаг у титана Атланта, який колись тримав на плечах небо?

Микола ЦІВІРКО.

На знімках: Чатирдаг, вигляд з моря; реконструкція скульптури Атланта(?).

Ілюстрації
А.КОРВАЧА.

Комп'ютерна верстка Петра Тараненка
Коректор Світлана Коваленко